

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/42433,Bafalukosz-Andrzej.html>
03.05.2024, 08:28

Bafalukosz Andrzej

Miejsce urodzenia Wrocław

Andrzej Bafalukosz, ur. 30 XI 1954 we Wrocławiu. Ukończył I LO tamże (1974).

Data urodzenia 30-11-1954

1974–1977 student administracji i zarządzania na Uniwersytecie Wrocławskim. 1977–1981 prace doraźne i własna działalność gospodarcza (m.in. w gastronomii).

Od 1981 w „S”. 1981 ustawiacz automatów w Zakładzie Produkcji Uszczelnień Technicznych Inco przy ul. Obornickiej 139 we Wrocławiu. 1981–1983 magazynier, st. referent w I Oddziale PKO tamże.

I–IX 1982 kolporter w zakładzie pracy (m.in. z Józefem Kapustą, Ireneuszem Świątkiem i Włodzimierzem Strzębałą) i w mieście (współpraca z Markiem Jankowskim, Jadwigą Tokarską z gmachu głównego UW.) podziemnych pism (m.in. „Z Dnia na Dzień”) i ulotek. Na apel RKS Dolny Śląsk m.in. 13 VI 1982 współorganizator strajku kasjerek w zakładzie. IX 1982–1989 członek zaprzysiężony SW: w grupie drukarzy Barbary Sarapuk (z Albertem Łyjakiem, Waldemarem Bobnisem, Andrzejem Wawrzeniem i późn. Krzysztofem Biezuńskim); IX–XII 1982 drukarz podziemnego pisma „Wiadomości Bieżące”. XII 1982 w zw. z aresztowaniem członków redakcji „Wiadomości Bieżących” m.in. B. Sarapuk zatrzymany i przesłuchiwany, objęty śledztwem, nast. odpowiadał wolnej stopy, 27 V 1983 skazany przez Sąd Rejonowy Wrocław-Śródmieście na 10 mies. pozbawienia wolności w zawieszeniu. 30 VIII 1983 zatrzymany (z I. Świątkiem) i pobity, 1 IX 1983 aresztowany, osadzony w AŚ we Wrocławiu pod zarzutem rozpowszechniania ulotek SW nawołujących do manifestacji 31 VIII 1983; 8 XI 1983 skazany przez Sąd Rejonowy Wrocław-Śródmieście na 8 mies. pozbawienia wolności, osadzony w ZK we Wrocławiu i Strzelinie (XII 1983–I 1984 przyłączył się do głódówki prowadzonej przez więźniów

polit.), 21 III 1984 warunkowo zwolniony na skutek interwencji adwokat Marii Ćwiklińskiej. Na wolności okresami bez zatrudnienia z przyczyn polit.: V-VIII 1984 magazynier w Bibliotece Politechniki Wrocławskiej (z ustnym zakazem pracy w czytelniku); II 1985 – II 1986 specjalista ds. przygotowania produkcji w Zakładzie Produkcji Aparatury Elektronicznej przy ul. Tarnogajskiej 11 we Wrocławiu. 1984–1989 organizator materiałów poligraficznych, drukarz SW, m.in. „Solidarności Walczącej”, „Biuletynu Dolnośląskiego”, „Repliki”, „Solidarności Walczącej”, „Obecność”, „Jednością Silni”, ulotek, znaczków Poczty SW, kopert, banknotów, cegiełek i in.; 1984–1989 współpraca w zakresie kolportażu z Chrystoforoszem Tulaszem z Oddziału SW w Jeleniej Górze oraz działaczami „S” z Bolesławca i Zgorzelca (m.in. Zdzisławem Kanią), 1985–1989 m.in. z Włodzimierzem Mękarskim i Ludwikiem Kluźniakiem wydawcami podziemnego pisma „Ogniwo”. V 1986 – VIII 1989 zatrudniony w prywatnym (właściciele Waldemar Czajkowski i Janusz Korczewski) Zakładzie Przetwórstwa Tworzyw Sztucznych we Wrocławiu przy ul. Krzywickiego. 28 IV 1988 rewizja mieszkania; 30 IV 1988 ukarany przez kolegium ds. wykroczeń grzywną w wysokości 50 tys. zł. 30 IV 1988 zatrzymany z Janem Bafalukoszem, Stanisławem Dębińskim i W. Mękarskim, nast. przez kolegium ds. wykroczeń ukarany grzywną 50 tys. zł oraz skonfiskowano samochód osobowy Fiat 126p należący do Ewy Petryńskiej.

IX 1989 na emigracji w Grecji: pocz. prace doraźne (m.in. w gastronomii i na budowach), 1990–1996 marynarz na greckich promach towarowych i statkach w firmie Fragline, od 1996 kelner, recepcjonista, barman, kierownik (od 2006) na promach firmy Minoan Lines w Heraklionie. Od 2015 autor art. w „Gazecie Obywatelskiej”/„Prawda Jest Ciekawa”. Od 2016 członek Stowarzyszenia Solidarność Walcząca we Wrocławiu. Od 2019 na emeryturze.

Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2022).

Łukasz Sołtysik

[Region Dolny Śląsk](#), [Solidarność Walcząca](#), [Wrocław](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)